

Cứu Tôi

Ngày xưa có một cậu bé tám tuổi tên là Tý. Cậu bé này hay làm mưu kế để phá người. Một ngày đó, Tý chạy tới đám đông đang tề tựu tại chợ. Nó vừa chạy vừa la:

-“Cứu tôi! Cứu tôi!”

Mọi người thấy Tý có vẻ sợ hãi thì nắm tay Tý lại và hỏi nó:

-“Có việc gì mà mày la thế?”

Tý nói:

-“Lửa cháy! Lửa cháy!”

Mọi người nghe thế thì chạy theo Tý để coi cháy ở đâu. Tý dẫn họ tới nhà của Tý và chỉ ngón tay vào trong lò than, nó nói:

-“Lửa cháy trong đó kìa!”

Nói xong nó cười nhe răng ra. Mọi người lắc đầu, chịu thua Tý và bỏ đi.

Ngày hôm sau, Tý lại chạy tới đám đông đang làm việc ngoài đồng. Nó vừa chạy vừa la:

-“Cứu tôi! Cứu tôi!”

Mọi người thấy Tý có vẻ sợ hãi thì nắm tay Tý lại và hỏi nó:

-“Có việc gì mà mày la thế?”

Tý nói:

-“Lửa cháy! Lửa cháy!”

Mọi người nghe thế thì chạy theo Tý để coi cháy ở đâu. Tý dẫn họ tới sân sau nhà nó và chỉ ngón tay vào đống lá đang cháy, nó nói:

-“Lửa cháy đó kìa!”

Nói xong nó cười nhe răng ra. Mọi người lắc đầu, chịu thua Tý và bỏ đi.

Ngày thứ ba, Tý lại chạy tới đám đông đang vây quanh cây táo. Nó vừa chạy vừa la:

-“Cứu tôi! Cứu tôi! Cháy nhà! Cháy nhà!”

Nhưng mọi người không chạy theo Tý. Nhà Tý bị cháy và không có ai giúp Tý chữa lửa vì họ không tin Tý.

